

Мистець

№10 (54) Квітень 2015 р.

Газета Київського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука

ПРИСВЯЧЕНІ ВИДАТНИМ ФІЗИКАМ

В Інституті фізики напівпровідників ім. В. Є. Лашкарьова відбулася виставка портретів-плакатів під назвою "Видатні вчені Інституту фізики напівпровідників ім. В. Є. Лашкарьова".

Виставку було присвячено популяризації українських учених-фізиків. Тут експонувалися 14 робіт молодих дизайнерів-графіків, студентів-третьоккурсників Київського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука під керівництвом декана факультету графічного дизайну та комп'ютерної графіки Володимира Грищенка. На плакатах поєднано портрет та відображення діяльності вчених-фізиків, специфіка яких полягає у символічному творенні образу та виразному художньому виконанні.

Незалежне журі розподілило премії наступним чином:

1 місце – Марія Шпак, плакат Снітко Олег В'ячеславович

2 місце – Інеса Євтушенко, плакат Пекар Соломон Ісаакович

3 місце – Анастасія Корінна, плакат Ляшенко Василь Іванович

3 місце – Ірина Машириченко, плакат Михайло Дейген

Заохочувальними преміями були відзначені плакати студентів: Ольги Бурко, Анжеліки Білої, Анни Михайленко.

Учасники виставки: Еліна Лаврієнко, Владислав Липовий, Олександр Климко, Юлія Лісовська, Тетяна Войналович, Марія Новосельська, Ольга Смоляр.

Всім лауреатам та учасникам були вручені дипломи та грошові винагороди.

Директор Інституту фізики напівпровідників імені В.Є. Лашкарьова НАН України член-кореспондент НАН України, професор Беляєв Олександр Євгенович відзначив професійну майстерність студентів та подякував керівництву Київського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва і дизайну ім. М. Бойчука. Зокрема він сказав: «Плакати, створені молодими дизайнерами, прикрашатимуть стіни нашого інституту, де, я впевнений, працюватимуть ще багато відомих учених, діяльність яких слугуватиме Україні».

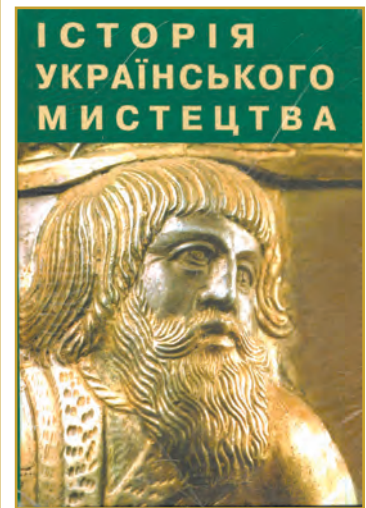

Неможливо собі уявити, щоб у будь-якому навчальному закладі не існувало бібліотеки. Велика чи маленька – це джерело знань і для викладачів і для студентів. Фонд нашої бібліотеки налічує понад 60 тис. примірників. Досить солідна цифра, яка щороку поповнюється.

Існує бібліотечний книгообмін. Безплатна передача друкованої продукції від однієї бібліотеки до іншої. Проводиться це через книгообмінний або резервний фонд між бібліотеками в межах однієї країни та міжнародний.

КНИГООБМІН

Інститут імені Михайла Бойчука також має, хоч і невеликий, але універсальний обмінний фонд – книги, брошури, періодичні видання, що складаються з дублетної та непрофільної літератури. Співробітники налагоджують зв'язки з питань книгообміну з іншими мистецькими вузами (Львівською національною академією мистецтв, Інститутом проблем сучасного мистецтва НАМ України, Київським національним університетом будівництва та архітектури, а також іншими закладами, які спеціалізуються на літературі з питань мистецтва, дизайну, архітектури.

Нещодавно інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського передав нам цінне видання: «Історія українського мистецтва» у 5 т. Воно користується великим попитом у викладачів і студентів. Бібліотека КНУБА також виділила з обмінного фонду декілька видань. А зі Львова ми одержали кілька примірників «Вісника Львівської національної академії мистецтв».

У новому 2015 році наша бібліотека в свою чергу передала колегам з КНУБА: С. Г. Нечипоренко «Українська вишивка» (підручник); М. Л. Самохвалова «Михайло Бойчук – видатний художник монументального мистецтва»; газета «Мистець»; «Мистецтво молодих» каталог дипломних робіт випускників та ін.

Ганна БАЛКО,
Бібліотекар I категорії

Ефективність і якість навчання

Інноваційні освітні технології у педагогіці

Сучасна система вищої освіти потребує сьогодні впровадження інноваційних освітніх моделей, які ґрунтуються на гуманістичних засадах, тобто є особистісно-орієнтованими, і відображають особливості сучасного соціокультурного простору. За цих умов зростає значення ціннісних параметрів освіти, адже сьогоднішній студент, а завтра фахівець, зустріне життя з культурою, яку зараз важко навіть уявити. Учені висловлюють сміливі гіпотези, що в просторі третього тисячоліття на основі взаємодії мистецтв і синтезуючого типу мислення докорінного оновлення зазнає сфера художньої культури людства. Сучасні студенти мистецьких ВНЗ повинні отримати таку професійну підготовку, яка дозволить їм легко адаптуватися до умов постійних соціокультурних змін, вони мусять бути мобільними, гнучкими, творчими. А разом з тим – готовими до активної особистої участі в культуротворчих проєктах. Саме тому в організації пізнавальних процесів зростає роль асоціативно-образного типу мислення, механізмів інтуїції. Сучасна освіта має спрямовуватися на розвиток творчого потенціалу особистості, самостійного критичного мислення, ціннісних орієнтацій, формування спектра життєвих компетентностей, адекватних соціокультурним реаліям. У межах старої освітньої парадигми формувалася людина, яка знала й уміла (людина-виконавець), сучасна вища освіта має забезпечувати підготовку фахівця, який змішуватиме і прагне творити.

Зважаючи на вимоги сьогодення та новітні освітні тенденції, співробітники кафедри історії та теорії мистецтва нашого інституту прагнуть апробувати та впроваджувати інноваційні підходи у викладанні фахових дисциплін. Так, 3 квітня 2015 року відбулося відкрите заняття з курсу «Українознавство». Його формат передбачав інтегрований підхід і об'єднав фахівців з мистецтвознавства, філософії та психології. Окрім того, особливою формою зворотнього зв'язку зі студентами було залучення їх до живої дискусії, в ході якої вони мали змогу самостійно зробити висновки. Слухачами на цьому занятті стали студенти четвертого курсу факультету декоративно-прикладного мистецтва. Темою обрали цікаву і суперечливу інституцію сучасного соціуму – шлюб та сім'ю. Учасники висловлювали свої думки та дискутували, обговорюючи проблеми шлюбної культури українців та її трансформації у сучасному суспільстві.

Зрозуміло, що тема для такого типу інтегрованих занять дискусійної форми обирається неоднозначна, здатна викликати резонансні погляди у суспільстві і, зокрема, у студентському середовищі. Цікавим та новітнім на лекції було те, що Галина Гіоргадзе, виступивши модератором, залучила до обговорення теми фахівців з різних наукових галузей. Прихильником традиційних шлюбних стосунків із збереженням аутентичності сімейно-родинного середовища з концентрацією на сім'ї дітоцентричного типу виступив професор кафедри Василь Трилес.

Закінчення на стор. 2

Йому опонувала молода, проте з високим фаховим рівнем старший викладач кафедри Катерина Гончар. Вона відстоювала думку більш вільного, особистісно-орієнтованого методу вибору шлюбно-

го партнера, поділу сімейних ролей та підходів у вихованні дітей. Третім опонентом виступила практикуючий психолог у галузі шлюбно-сімейних стосунків, професор кафедри Олександр Питлюк-Смерчинська, яка акцентувала увагу на сучасних психологічних підходах щодо основних шлюбно-сімейних проблем та особливостях їх вирішення.

Викладачі, які брали участь в обговоренні заявленої проблематики, мали на меті продемонструвати слухачам різні підходи сучасної особистості до обрання оптимальної моделі шлюбно-сімейних взаємин. А студенти мали змогу у дискусійній формі висловити та відстояти власні погляди щодо найбільш прийнятних для сучасної молоді форм реалізації основних функцій сім'ї, способів збереження її цілісності в умовах соціуму та культурних традицій сьогодення.

На лекції були присутні запрошені гості, які також мали змогу висловити власні погляди – проректори Тетяна Козинець та Ірина Міщенко, старший викладач Марина Ващенко, завідувач лабораторії кафедри ТІМ Ізабелла Стасюк.

Викладачі, які брали участь в обговоренні заявленої проблематики, мали на меті продемонструвати слухачам різні підходи сучасної особистості до обрання оптимальної моделі шлюбно-сімейних взаємин. А студенти мали змогу у дискусійній формі висловити та відстояти власні погляди щодо найбільш прийнятних для сучасної молоді форм реалізації основних функцій сім'ї, способів збереження її цілісності в умовах соціуму та культурних традицій сьогодення.

На лекції були присутні запрошені гості, які також мали змогу висловити власні погляди – проректори Тетяна Козинець та Ірина Міщенко, старший викладач Марина Ващенко, завідувач лабораторії кафедри ТІМ Ізабелла Стасюк.

Інноваційні освітні технології у педагогіці

Зауважимо, що запропонований викладачами формат навчально-лекційних занять дозволяє забезпечити високий рівень активності студентської аудиторії, сприяє налагодженню оптимального зв'язку між викладачем і студентами. А найголовніше, дозволяє повноцінно, не директивно засвоювати програмний матеріал, а формувати вільну, мислячу, активну особистість, що особливо важливо у процесі фахової підготовки студентів у ВНЗ мистецького спрямування.

Адже процеси інтегрування важливої фахово-зорієнтованої інформації успішно відбуваються лише тоді, коли вони торкаються не лише свідомості, а й кризь емоційний поріг потрапляють у сферу надсвідомого, і через вершинні переживання спонукають до моральних трансформацій, активних особистісних змін. Тому необхідно по можливості спрямовувати й корегувати процеси когнітивної сфери особистості через залучення відповідних новітніх освітніх технологій. За таких умов ці процеси під впливом зовнішніх і внутрішніх факторів набудуватимуть організованості, системності, отже, й педагогічної ефективності.

Олександра ПИТЛЮК-СМЕРЕЧИНЬСКА,
завідувач кафедри ТІМ

ПЕРШИЙ ЕТАП ОЛІМПІАДИ З ЖИВОПІСУ

Традиційний конкурс з живопису серед студентів усіх спеціалізацій нашого інституту, який відбувся 5–8 березня 2015 року, пройшов з великим піднесенням. Незважаючи на складну ситуацію в країні, яка безумовно, позначається на навчальному процесі і на самих студентах безпосередньо, в конкурсі взяли участь 47 учасників: 28 студентів факультету ДПМ і 19 дизайнерів.

Конкурс, як перший етап Всеукраїнської олімпіади з живопису за напрямком «Образотворче мистецтво», традиційно складався з двох

завдань – «голова натурника з плечовим поясом» 8 год., «пейзаж» – 8 год. За результатами конкурсу було розгорнуто велику виставку, всі роботи були зашифровані.

Журі кафедри живопису об'єктивно визначило переможців. Після оприлюднення прізвищ авторів стали відомі імена переможців.

I місце – Анастасія Боярська (II курс ХК);

II місце – Тетяна Царенко (II курс МДЖ);

III місце поділили Данило Данільченко (IV курс ХОД) та Олександр Ледовський (V курс ХМ).

Також перше місце в номінації «Акварель» отримала Ольга Музиченко (II курс ГД-1).

Дипломами конкурсу були відзначені: Катерина Васильєва (III к. ХВМК); Олексій Казінський (I к. ДСК); Ганна Рожкова (II к. ГД-3).

Відзнаки отримали: Вікторія Рева (II к. ХК); Ганна Забудська (II к. ХТ); Леся Максимова (V к. МДЖ-1); Діана Білянська (I к. ДСК); Дар'я Денисенко (III к. ХМ); Олександр Мегель (II к. ПД); Данило Якименко (III к. ПД); Андрій Кучерук (IV к. ХМ).

Конкурс з живопису є своєрідним зрізом навичок і майстерності студентів з академічного живопису, який засвідчив, що викладачам кафедри вдається утримувати національну «школу» на належному рівні. Роботи студентів також відзначалися великою різноманітністю композиційного і колірного вирішення, справляли враження різні техніки виконання.

Живопис Анастасії Боярської вирізняється декоративністю, насиченістю тонів, роботи Тетяни Царенко, навпаки, стримані і вишукані в кольорі, вона тяжіє до класичного живопису. Данило Данільченко вразив вільною імпресіоністичною технікою, експресією, відчуттям цільності полотна; Олександр Ледовський – інтелектуалі-

мом, особливим смаком і в техніці гуаші, і в створенні своєрідної сріблястої гами. Робота Олександра Мегеля «Портрет натурника» привернула увагу душевною теплотою, виразністю, гуманізмом, легким гумором.

Взагалі, усі нагороджені заслуговують на теплі слова, як і всі учасники конкурсу. Але на другий етап олімпіади в Полтаву, що проходить у квітні 2015 року поїдуть три переможці II-IV курсів – А. Боярська, Т. Царенко, Д. Данільченко. Саме такими є вимоги Всеукраїнського конкурсу. Побажаємо нашим студентам вдалих робіт, удачі й радості від участі в престижному творчому змаганні.

Оксана ПОЛТАВЕЦЬ-ГУЙДА,
завідувач кафедри живопису,
заслужений художник
України

ВИСТАВКИ НА КАФЕДРІ РИСУНКА

Традиція проводити виставки безпосередньо в приміщенні кафедри рисунка, склалася вже давно. Натхненником і учасником багатьох вернісажів є заслужений діяч мистецтва України, професор Валентин Сергєєв, який понад десять років очолював кафедру.

Нещодавно тут відбулися дві надзвичайно цікаві виставки, які привернули увагу всіх викладачів інституту, а також стали живим прикладом творчості для багатьох студентів.

Перша виставка – пастелі заслуженого діяча мистецтв України Валентина Сергєєва та заслуженого художника України Юлія Скаканді. Обидва мистця відомі своїми графічними та живописними творами, їхні роботи експонувалися на Всеукраїнських і міжнародних виставках, але цей камерний вернісаж справив враження маленького дива.

Фахівці добре знають, що пастель – техніка непроста та норовлива. Саме тому далеко не кожен художник стає її прихильником. Тим цікавіше було подивитися, як віртуозно використали пастель двоє таких несхожих у своїй творчості мистців.

Твори Валентина Сергєєва – зимові пейзажі з ноткою ностальгії, яку відчуває людина, дивлячись крізь вікно літнього будиночка на засніжену дорогу, поля, дерева...

Пейзажі Валентина Сергєєва написані з натури, вони вирізняються композиційною закінченістю, точною конструктивною побудовою. Художник безпомилково знаходить опору в зображенні простору, відбирає головне, вмiло розставляє смислові акценти. І, водночас, у в цих роботах передані свіжість першого враження, безпосереднє сприйняття побаченого мотиву. Художник наби-

ОБ'ЄДНАНІ ТЕХНІКОЮ ПАСТЕЛІ

рає багатство фарб, сюжетів, різноманітних деталей з самої природи і ми бачимо птахів на засніжених деревах, вкриті памороззю дахи будиночків, химерні візерунки блискучих тіней на сніговому покриві. Але це не сприймається, як бездумне копіювання навколишнього світу. Незважаючи на тишу і спокій, які панують в пейзажах Сергєєва, вони надзвичайно дієві, динамічні, і це народжує відчуття активної життєвої позиції художника.

Перевагою цих робіт є те, що в них не лише точно визначені основні колірні плями і їх взаємодія, але знайдені тонкі співходи переходів від одного кольору до іншого. Його картини передають найрізноманітніші стани природи, але відчувається, що більше художник любить моменти очікування руху, напруженість перехідних моментів, які відтворені точною колірних акцентів, асиметрією ритмів, об'ємністю і ясністю форм.

В роботах Валентина Сергєєва завжди присутнє емоційне забарвлення, викликане різноманітними станами природи і внутрішнім настроєм самого автора. Його пейзажі близькі і зрозумілі глядачеві.

Твори Юлія Скаканді несуть в собі інше художнє бачення. Не втрачаючи відчуття життєвої безпосередності, художник створює образ нашого світу – цілісний, гармонійний, що поєднав у собі нинішнє і вічне, сучасне і позачасове, пов'язаний з високими естетичними ідеалами. У мінімалістичних роботах в нероздільну єдність зібрані маси, колірний лад пастелей Юлія Скаканді, заснований на тонких градаціях близьких між собою тонів, або ж, навпаки, на контрастно взятих один до одного, незмінно цілісний. Пошуки монумент-

тальності приводять художника до декоративного вирішення аркушів. Роботи Юлія Скаканді не передбачають простого відтворення побаченого, кожне спостереження приводиться у відповідність із задумом художника, перетворюється їм, вводиться в систему умовних форм. Подібні символи-позначення завжди зберігають зв'язки зі справжнім предметним світом, в них чітко видно прообраз живих форм природи. Глядач скоріш вгадує, ніж бачить далечинь моря, тишу, яка аж бринить над хвилями ковилу, чи легкий вітерець, що здіймається від помаху крил метелика...

Твори художників, об'єднані технікою пастелі, але такі несхожі за виконанням, демонструють оптимістичне сприйняття світу. Колористична побудова їхніх робіт змінюється в залежності від характеру образів і переживань. Унікаючи крайнощів складної техніки, художники відкривають глядачам її незмінне багатство.

БЕРЕГІНІ ЖИТТЯ

У перші дні весни відкрилася виставка, у концепцію якої викладачки кафедри поклали образ жінки – мисткині, берегині домашнього вогнища, яка займає активну громадську позицію у сучасному світі.

Символами виставки, душею та оберегами, які зв'язали воедино твори різних жанрів і технік, стали рушники, лялька-мотанка, віночок зі стрічками. Все те, що тисячоліттями супроводжувало життя української жінки, вносило сакральний сенс кольору та закованість символів у щоденний побут. Крім старовинного кролівцецького рушника, в експозиції було представлено рушник, вишитий мистецтвом в а в ц е м Ольгою Миколаївною Варкач (з особистої колекції Л. Варкач).

Олійний живопис, акварелі й рисунки увійшли до весняної експозиції, яку відривали яскраві, мажорні твори Олександри Кирилової «Золотий острів» та «Гавань», виконані в помаранчево-блакитних тонах. Традиційно

нижніми виглядають квіти в натюрморті Ольги Головки, сповненому світлом.

Твори Лесі Варкач розкривають інтимний світ жінки-мистця. Глядач бачить старовинні побутові речі, що зберігаються в майстерні мисткині, її пензлі. Експресивні роботи Наталії Журавльової «Рідні краєвиди» й «Соняхи» віртуозно написані у вільній манері, яку вже неодноразово демонструвала художниця.

Центральним полотном виставки, її своєрідним підсумком стала олійна робота Яни Антонової «Замість до перемоги». Життя і смерть, рішучість і вагання, сміливість і передчуття перемоги – все сконцентровано в цій миті.

Такі різні й непередбачувані наші художники. Вони несуть своїми творами в світ тепло власних сердець, ніжність, але й впевненість у майбутньому, високий професіоналізм, глибоке знання життя, власне бачення навколишнього світу.

Юлія ПОЛТАВСЬКА

Наші ювіляри

ЕНЕРГІЯ ЖИТТЯ

Завідувач кафедри гуманітарних, соціально-економічних дисциплін професор Роман Степанович Дяків відзначає славний ювілей. Людина активна, комунікабельна, з почуттям гумору, швидко на ходу. А може календар-пустун помилився. Які там 75? Та якщо без жартів, нелегкий життєвий шлях випав на долю вченого.

Закінчив середню школу у Сибіру, куди разом з батьками був виселений, навчання з 14 років поєднував з важкою фізичною працею. Вищу освіту Роман Степанович здобув на заочному відділенні Львівського торгово-економічного інституту, водночас працював заступником «Південно-Сахалінського міськомторгу». Володіючи глибокими знаннями, наполегливістю, він займався науковими дослідженнями в галузі економіки; домігся значних успіхів і захистив у Києві кандидатську дисертацію.

Є що згадати професору С. Р. Дяківу, членові трьох академії наук. Свого часу він був відповідальним секретарем всеукраїнського товариства «Просвіта», займав посаду першого заступника голови ради і генерального директора міжнародної спілки українських підприємців. Роман Степанович очолював також секретаріат Товариства зв'язків із зарубіжними українцями, був заступником директора з наукової роботи Націо-

нального інституту українознавства МОН України. Працював проректором нашого інституту.

Професор Дяків проводить велику просвітницьку роботу серед викладачів і студентів закладу, де екологіка, мова й Україна – головні теми його виступів. Роман Степанович є автором і головним редактором п'яти енциклопедій, які рекомендовані МОН України для використання у вищих навчальних закладах. І цілком закономірно, що він очолює благодійний фонд імені Михайла Бойчука. Р. С. Дяків у житті завжди керується патріотичними почуттями, його життєве кредо ґрунтується на цих позиціях, що передалися у спадок від предків. Як небайдужий до долі Української помісної церкви, Роман Степанович у 2011 році очолив Раду християнської мистецької спілки.

Особисте життя Романа Степановича з тривогами і радостями зіграють високоосвічені діти – Софія та Назар. Але особлива гордість поважного дідуся – його онуки. Богдан закінчив Київський військовий лицей імені І. Богуна, нині навчається в Національному медичному університеті імені О. Богомольця. Данило є учнем лицю імені І. Богуна.

Мені приємно писати про Романа Степановича, адже знаю його багато років. Він ніколи не зра-

дить і не підведе. Я був на його публічних лекціях про новації в економічній освіті, це змістовні, цікаво поєднані складові економічних теорій. Його поважають викладачі, друзі, студенти, адже сприймають його, як радника, який без вагань відгукується на будь-яке прохання. Це високоерудований фахівець, з яким кожному цікаво спілкуватися. І, водночас, не відчуваєш жорсткої категоричності в судженнях, жодного нав'язування власної думки, ніякої зверхності, а тільки «поштовх» у потрібному напрямку. За це і поважаємо ми всі Романа Степановича Дяківа.

Зичимо Вам, шановний професоре, ні дня без рядка, зберігати здоров'я і бути ще багато років потрібним нашому товариству бойчуківців. Хай доля дарує Вам довгі літа, а в серці завжди хай живе доброта!

Іван ГУПІК,
член Національної спілки художників України.
Фото автора

ТВОРИ МИСТЕЦЬКОЇ РОДИНИ

На виставці, яка відбулася у Центрі української культури і мистецтва були представлені твори київської мистецької родини – Марини Ващенко та її батьків – художниці декоративно-прикладного мистецтва Лариси Ващенко і скульптора Олександра Ващенко.

Цикл робіт М. Ващенко «Хмільний димар» створено за мотивами віршів, написаних її батьком, тексти котрого вирізняються неординарністю й гостротою сприйняття, подекуди навіть епатажністю та своєрідністю погляду на життя.

Прагнучи якомога точніше відобразити внутрішню структуру та сенс віршованих рядків, авторка вико-

нує емоційні, насичені винахідливими й промовистими деталями композиції з власними сюжетними лініями. Роботи набувають цілковито самостійного звучання, змінюючи акценти, настрої, доповнюючи та розширюючи межі літературного твору. Нерідко відчутною стає витончена провокація, виявлена через вдумливу дотепність невідповідних елементів та вигадливих співставлень. Просякнуті то гіркуватою іронією, то м'якою посмішкою, аркуші вирізняються точністю і особливою стриманістю вивіреної мови, відбиваючи неоднозначність світобачення художниці.

Сам же сюжет нерідко розігрується як театральне

дійство, дещо нагадуючи стилістику ярмаркових видовищ – гостро-дотепних, подекуди дошкульних і повчальних, з яскраво вираженою морально-етичною складовою, бажанням застерегти, а не засудити.

Роботи Лариси Ващенко – писанки, плетені з кукурудзи фігурки та композиції – позначені не тільки сучасністю прочитання традиційних технік, а й вишуканістю візерункових розписів. Художниця створює по-справжньому якісний український сувенір, якого бракує сьогодні для презентації країни, адже нині прилавки заповнені китчевою на вигляд й одноманітною масовою продукцією. М'який гумор та вигадливість у мініатюрних творах майстрині гармонійно поєдналися з теплою ставленням до світу, що завжди відчуває глядач.

Ірина Міщенко,
кандидат мистецтвознавства

У ці сонячні, весняні дні, коли Київ одягається у зелені шати, святкує 60-річний ювілей член Національної спілки художників України Володимир Васильович Грищенко. Оригінальний плакатист, дизайнер, живописець, його твори впродовж багатьох років були представлені на престижних міжнародних та Всеукраїнських виставках.

Як людина завзята, енергійна, багато сил віддає мистець науково-педагогічній роботі. З 2006 року керував факультетом заочної форми навчання, вміло організував навчальний процес, викладав спеціальні дисципліни. Нині він є деканом факультету гра-

НАТХНЕННЯ І ДОБРА

фічного дизайну та комп'ютерної графіки. Під його керівництвом студенти демонструють високий рівень фахових знань у своїх курсових і дипломних роботах, неодноразово нагороджувалися преміями на Всеукраїнських конкурсах з дизайну. В. В. Грищенко успішний науковець. Його статті з проблем дизайну надруковані в багатьох спеціальних журналах, він є організатором творчих проєктів, зокрема, співзасновником і організатором Всеукраїнської бієнале студентського плаката та графічного знака.

Талановитий викладач

В. В. Грищенко докладас чимало зусиль, аби студентські плакати були реалізовані у реальні комерційні проєкти (виставка до 200-річчя Т. Г. Шевченка, виставка-конкурс в Інституті фізики напівпровідників ім. В. Є. Лашкарьова. Як педагог він виховав не одне покоління графіків-дизайнерів, котрі своїми творами займуть гідне місце в українському дизайні.

Нижче друкуємо привітання ювілярові від колег, друзів, скористалися нагодою висловити найтепліші побажання рідній людині і члени сім'ї В. В. Грищенко.

Друзові!

Володя, друг!

Твое мерцанье
Средь разных звезд
Судьбы моей
Как светлый символ
ожиданья
Все новых встреч
В кругу друзей.
Твой ясный ум,
его движение

Идет от доброты души, –
Она же ищет вдохновенья
У вечной Космоса тиши
Судьбу художника
Севышней
Тебе с надеждой подарил
И ты, познал человека
Кришны,

Подарок Божий не сгубил.
Мой друг!
Прожил еще ты
очень мало,
Но ясен смысл
судьбы твоей –
Ты не пополнил
на пьедесталы
А выбрал труд –
любить людей.

Мікула О.М.
член Національної
спілки художників України
член спілки дизайнерів
України
доцент КДІДПМІД
ім. М. Бойчука

Завжди підтримаємо

Людам властиво надавати підтримку своїм близьким і друзям, навіть просто незнайомій людині. Для мене Володимир Васильович є саме таким: емоційним, живим, щирим, надійним, талановитим і відвертим.

Вітаю з ювілеєм, бажаю ласки від Бога, здоров'я міцного, злагоди й миру, юнацької сили, як в добрі часи.

Журавльова Н.А.,
член Національної
спілки художників України,
старший викладач
КДІДПМІД ім. М. Бойчука

Багатогранність натури Володимира Васильовича поєднує в собі майстерність мудрого керівника, талановитого викладача, художника та хорошої людини. Завжди дбає про своїх працівників та створює для свого колективу, в якому я працюю, атмосферу, сприятливу для роботи

та самовдосконалення. Люди різного статусу, чину та звання, які є друзями Володимира Васильовича, отримують велике задоволення від спілкування з ним. Бо його мудрість та досвід допомагають отримати пораду, настанову, моральну підтримку.

Завжди перебуває у гарному настрої та своїми жартами налаштовує оточуючих на позитив. Вирізняється Володимир Васильович людяністю, добротою, мудрістю та стратегічними поглядами. Він є справжнім патріотом України.

З повагою
Івасик Т.М.
методист вищої
категорії

Володимир Васильович надзвичайно цікава людина. У кожного, з ким він спілкується, лишається неординарне враження. Здається, що співрозмов-

ник дещо авторитарний, жорсткий, та раптом в його очах з'являється смішка... І ти розумієш, що перед тобою мудрий наставник, який мислить глобально, хоча ніколи не пропустить деталі. Його життя пронизує любов до матері, дружини, дітей, онуків. Здобути прихильність Володимира Васильовича досить просто – це чистота намірів, турбота та любов до ближнього.

Прийміть наші вітання, шановний Володимире Васильовичу, за Вашими плечима солідний мистецький багаж, сподіваємося, що на цьому не зупиниться. Бажаємо міцного здоров'я, щастя та успішної реалізації усіх задуманих проєктів. Завжди розраховуйте на нашу підтримку.

Ільницька С.В.,
завідувач заочного
відділення

Вітає сім'я

Мій неперевершений татусь

5 років. Мій Тато – найсильніший, найвищий, найгарніший.

10 років. Мій Тато – суворий, розумний, нестерпний, Більш за всіх читає, його бояться всі мої подруги.

15 років. Мій Тато – найвимогливіший, різкий, малює краще за мене, надійний, найцікавіший співрозмовник, майже такий розумний як і я, найбільше мене любить.

20 років. Мій Тато – надійний, турботливий, найвимогливіший, розумний, найкраще мене розуміє, інколи нестерпний.

25 років. Мій Тато – надійний, жертвний, найдобріший.

30 років. Мій Тато – найкращий дідусь, веселий, мудрий, винахідливий, найбільше мене любить.

35 років. Мій Тато – найбільше мене любить...

Тихонюк О.В., донька
магістр графіки
кандидат мистецтвознавства,
доцент НАОМА

Грищенко О.В., син,
магістр графіки,
старший викладач НАОМА

РАДЯТЬСЯ СТАРОСТИ

4 березня 2014 року відбулася зустріч керівництва інституту із старостами груп усіх курсів обох факультетів. Вона була вкрай необхідною. Адже попри складну політичну ситуацію, що виникла у Криму через агресивні дії російської влади, в інституті триває навчання, вирішуються нагальні, повсякденні питання.

В. о ректора інституту Ринат Салімов вів відверту розмову про загальну ситуацію в країні і, зокрема, в Криму. Нагадав, що у нас навчаються близько десяти юнаків і дівчат, чий батьки проживають на території Криму. Він наголосив на можливості інституту надати допомогу сім'ям кримчан.

— Студенти, — звернулася до присутніх проректор з науково-педагогічної та виховної роботи Тетяна Козинець, — мають зосередити свої зусилля на подальшому навчанні, не обмежуючись заняттями в аудиторіях, майстернях, брати активну участь у виставках, конкурсах та ін.

Цікаву інформацію оприлюднив декан факультету дизайну Петро Добровольський. Планується проведення виставки-конкурсу «Україна єдина» у Чернігові та Москві. Помічник ректора Антон Плохой запропонував підготувати «Листа Путіну» у вигляді великого плаката, на якому кожен студент може написати свої думки та пропозиції.

Із слухними порадами звернувся до старост груп декан факультету ДПМ Лариса Савіна, проректор з АГЧ Валентин Голуб.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ЛОНДОНСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ МИСТЕЦТВ

В нашому інституті відбулася презентація ушлявленої Лондонського університету мистецтв, на якій виступив голова приймальної комісії закладу Тоні Елстон.

Студентів нашого інституту ознайомили зі структурою навчального закладу, умовами навчання. Презентація відомого навчального закладу викликала значний інтерес у численних студентів та викладачів, перетворившись на жвавий обмін враженнями. Сподіваємось, подібне спілкування триватиме і надалі.

МІЖНАРОДНИЙ ФОРУМ

У Києві відбувся INTERBUILD-EXPO 2015 – Міжнародний форум новітніх будівельних матеріалів і технологій. Наші студенти з інтересом вивчають сучасні тенденції в матеріалознавстві.

Майбутні дизайнери кафедри «Дизайн» на чолі з завідувачем кафедри Тетяною В'ячеславівною Малік відвідали виставковий комплекс «ЕкспоПлаза», щоб познайомитися з сучасними технологіями в сфері будівництва та дизайну. Кваліфіковані спеціалісти провідних компаній допомагали нашим студентам зорієнтуватися у різноманітні матеріалів та фактур й обрати оптимальні рішення для їхніх проектів. А Тетяна В'ячеславівна провела захоплюючу лекцію з дизайну середовища.

З ВЛАСНОГО ДОСВІДУ

ДУМКИ І СПОСТЕРЕЖЕННЯ

Перебування протягом двох років у Норвезькому коледжі стало для мене, перш за все, набуттям досвіду. Зокрема, навчання, яке суттєво відрізняється від того, що я отримала в нашому інституті. Вмінням спілкуватися іншою мовою, мешкати далеко від рідного дому, подорожувати Європою, планувати власні фінансові справи тощо.

На другий день перебування в Рауленді, всіх першокурсників запросили на екскурсію в гори. Там ми всі перезнайомилися, а головне побачили дивовижні краєвиди. Природа в Норвегії настільки красива, що важко добрати слова для її опису. Недалеко від нашого гуртожитку знаходиться безмежне озеро. Протилежний берег, затиснутий між пагорбів, губиться за небом. І здається, що краса зійшла з картин художників Північного Відродження. Фьорди, водоспади, серпантинні дороги і океан – все це Норвегія.

Щодо навчання, то воно будуватиметься, в основному, на теоретичних засадах. Тому знання англійської мови для іноземців –

ніх творів та цілих виставок.

Були і практичні творчі завдання. Одне з них проходило на свіжому повітрі, де ми повинні були створити просторовий об'єкт з природних матеріалів, сфотографувати його й провести презентацію у вигляді слайд-шоу. Друге і

обов'язкове. Крім українців в коледжі навчаються поляки, угорці, словаки, французи та ін. Рівень англійської мови повинен бути достатнім для того, щоб сприймати на слух лекції, читати наукову літературу й писати власні наукові статті. З першого семестру нас навчали, як правильно використовувати цитати в рефератах, підкреслюючи власну думку або коментувати їх, погоджуючись чи не погоджуючись з автором. Ми писали статті, в яких проводили аналіз окремих худож-

треть завдання були схожі на ті інсталяції, які ми виконували протягом навчання в інституті імені М. Бойчука. Хоча труднощі виконання полягали в тому, що Рауленд – містечко маленьке й знайти потрібні матеріали дуже складно, треба замовляти Інтернетом, а на це немає часу. Тому свою роботу (контейнер) я виконувала з куплених у магазині дерев'яних шампурів. Щороку практичні завдання відрізняються від тогорічних і заздалегідь знати, що буде потрібно, неможливо. І все ж я раджу брати з собою якомога більше. Точно знадобляться папір, нитки, клей, тканина.

Стипендія, яку ми отримуємо, дає можливість добре харчуватися, платити за гуртожиток і ще трохи подорожувати Європою. За цей час я декілька днів провела в Бергені – місті-музеї, побувала в Німеччині, Швеції, Ісландії. Тема мого майбутнього магістерського диплому пов'язана з еко-модою, тому я вважала за необхідне побувати на екологічному саміті з еко-дизайну у Копенгагені (Данія). Хочу наголосити, що коледж компенсує витрати на проїзд з Києва до Осло. Але всі інші поїздки студент оплачує самостійно.

Другий рік навчання – робота над дипломом. 70% – теорія, 30% – практика. У кожного дипломи-

ка два керівники, з якими ми постійно спілкуємося, а вони слідкують за ступенем готовності дипломних робіт.

Щодо умов проживання, то у кожного зі студентів окрема кімната з усіма зручностями (душ і туалет). У кімнаті дві шафи – для одягу і книг, письмовий стіл, стілець, а головне – необмежений Інтернет (Wi-Fi). На початку навчання ми отримали посуд, необхідні в побуті речі. Гуртожиток дуже чистий і затишний, ми по черзі прибираємо його. У нас спільна кухня, пральні машини, сушарка тощо. Дуже важливо вчасно оплачувати рахунки за проживання, навчальні матеріали тощо, щоб уникнути штрафних санкцій.

Перша зима у Норвегії, яка вважається північною країною з дуже холодним кліматом, не стала чимось особливим. Насправді не холодніше, ніж у Києві, єдина відмінність – снігу дуже багато і він лежить майже до травня. Можна кататися на лижах, санках, сноуборді.

Ще одна цікава подія у коледжі – зимовий фестиваль мистецтва, на який з'їжджаються учасники з різних країн. Проходять цікаві майстер-класи, концерти, адже тут навчаються не лише художника, а й музиканти.

Неприємною звісткою цього року стало те, що відмінили прямі авіалінії Київ-Осло. Доводиться витратити майже добу у поїзді через інші європейські країни, а переліт коштує вдвічі дорожче, ніж торік.

Невдовзі захист диплома, але думками я все частіше повертаюся в Україну. Ми всі тут переживали трагічні події Майдану рік тому, а нині щодня слідкуємо за ситуацією на Сході нашої країни. Хочу сказати, що серед норвежців і студентів з інших країн є багато тих, хто співчуває українцям у нашій біді.

Попереду ще кілька місяців навчання, презентація дипломної роботи. Кожного року тут випускають альбом з роботами студентів, і не лише дипломними, а й курсовими. Для показу дипломних робіт є всі умови – стенди, манекени, залежно від спеціалізації. Друк теоретичної частини диплома тут теж бере на себе коледж.

Залишається лише закінчити дипломну роботу і гідно представити її та бойчуківську alma mater.

Лада ПОЛТАВСЬКА

ЛЮДМИЛА ЄВГЕНІВНА ЖОГОЛЬ

На 85-му році життя пішла за вічну межу Людмила Євгенівна Жоголь, видатний майстер художнього текстилю, народний художник України, академік Академії архітектури України.

Внесок Людмили Євгенівни в мистецтво України надзвичайно вагомий. Саме вона першою ввела гобелен і декоративне ткацтво в громадський інтер'єр, надавши їм національного колориту. Творчість цього істинного майстра – це ціла сторінка в історії жанру, що з повним правом претендує на неперехватність.

Килими, панно, верета, ліжники стали окрасою численних виставок, а тематичні гобелени стверджують якість українського декоративно-ужиткового мистецтва. Зверталася вона і до інших технік, даючи волю фантазії, проте виступала прибічником класики. Для мисткині художня творчість була пристрасною сповіддю, моментом глибокого откровення. У своїх роботах вона освітчувалась в любові до рідної землі, до квітів і дерев, до великих звершень людського духу.

Очолюючи кафедру художнього текстилю і моделювання костюма нашого інституту, Людмила Євгенівна прагнула передати студентам своє вміння, знання, відчуття кольору, світ прекрасного.

Символічно, що на останньому захисті дипломних робіт, учениця Людмили Жоголь Тетяна Бак представила різнофактурний гобелен «Осінь», виконаний у теплих вохрихистих тонах, які так любила її наставниця. Тож це чудове дерево сприймається ніби прощальне слово своєму незабутньому Вчителю.

Нехай земля буде пухом Людмили Євгенівни, колектив інституту, учні і колеги завжди пам'ятатимуть її неповторний образ.